ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ
ΣΧΟΛΗ

*ΟΝΟΜΑ*_____

ΤΑΞΗ Δ΄

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Άσκηση ορθογραφίας: Να συμπληρώσετε τα κενά με τα κατάλληλα γράμματα (ίσως και δύο μαζί) και να τονίσετε όπου χρειάζεται**.**

*Τον **Δεκ….βρη** ο **παγ….μένος** βοριάς φυσά μανιασμένα **ταξιδεύ…ντας** παρέα με τα πουλιά. Του κρατούν συντροφιά **σ…..νεφα** που φέρνουν και **τ….ς** πρώτες **χειμ…ν…άτ…κες** βροχές. Οι κορυφές **τ…ν βουν….ν** έχουν **σ…χνά** λίγα χιόνια.*

*Τα **σχολ….α κλ….νουν** για **τ….ς** διακοπές **τ…..ν** Χριστουγέννων. Τα παιδιά **ξεκουράζοντ…..** για λίγες μέρες και επιστρέφουν χαρούμενα μετά την έναρξη του νέου έτους, **ξαναβρίσκ…ντας** τους **σ….μαθητές** τους. Ο δάσκαλος αναλαμβάνει **δουλ….ά προσπαθ….ντας** να **θυμ…σει** όλα όσα έγιναν τους προηγούμενους μήνες .*

2. Στις παρακάτω προτάσεις να συμπληρώσετε τα κενά με **τα επίθετα** που δηλώνουν οι φράσεις στην παρένθεση:

- Καθίσαμε όλοι γύρω από το παλιό ***ξύλινο*** *(από ξύλο)* τραπέζι.
- Το ……..… *(βρίσκεται κοντά)* βιβλιοπωλείο διαθέτει και ….…... …… *(από χαρτιά)* είδη.
- Οι σκάλες του σπιτιού ήταν ……..… *(από μάρμαρο).*
- Το ……..…… *(του βουνού)* αεράκι έκανε το κρύο ανυπόφορο.
- Οι Ειδικές Δυνάμεις εκπαιδεύονται για …… *(ενέχουν κίνδυνο)* αποστολές.
- Οι δρόμοι της πόλης γεμίζουν με …….. *(έχουν φως)* επιγραφές.

3. Να συμπληρώσετε στους **3 χρόνους** και στον **ίδιο αριθμό και πρόσωπο** τα εξής ρήματα**:**

	Ενεστώτας	**Παρατατικός**	**Εξακολουθητικός Μέλλοντας**
1.		*παρατηρούσαμε*	
2.	*μιλάει*		
3.			*θα ζεσταίνεστε*
4.		*τραγουδούσα*	
5.	*αγαπάς*		
6.			*θα φωνάζουν*

4. Διαγράψτε τη λέξη που έχει **ορθογραφικό λάθος:**

- Το **δίδραχμο / δύδραχμο** ισοδυναμούσε με 2 δραχμές.
- Το μέλλον μιας ομάδας που χάνει συνέχεια είναι **δισοίωνο / δυσοίωνο**.
- Το ποδήλατο και η μοτοσυκλέτα είναι **δίτροχα / δύτροχα**.
- Ο **δικέφαλος / δυκέφαλος** αετός ήταν σύμβολο του Βυζαντίου.
- **Δίγνωμος / δύγνωμος** άνθρωπος είναι ο αναποφάσιστος.
- Η **δισοσμία / δυσοσμία** στην παραλία ήταν έντονη.
- Οι ιατρικές συνταγές είναι συνήθως **δισανάγνωστες / δυσανάγνωστες**.
- Ο κόσμος έγινε πολύ **δίσπιστος / δύσπιστος** στις υποσχέσεις των πολιτικών και καλά κάνει…
- Οι εφημερίδες αφιέρωσαν μόνο ένα **δίστηλο / δύστηλο** κείμενο για την Ημέρα χωρίς αυτοκίνητο.
- **Δίστροπος / δύστροπος** γίνεται όποιος αποκτά άσχημη συμπεριφορά και προκαλεί προβλήματα στους άλλους.

5. Ξαναγράψτε το παρακάτω κείμενο συμπληρώνοντας τα ουσιαστικά με τα **έντονα γράμματα** με ε π ί θ ε τ α δικής σας έμπνευσης και χωρίς επαναλήψεις**.**

*Στην άκρη της **αυλής** ήταν ένα **δέντρο.** Από τα **κλαδιά** του κρέμονταν **καρποί** κι από κάτω στεκόταν ένα **κορίτσι**. Ο Ηρακλής κατέβηκε **τις σκάλες**, πέρασε το **γρασίδι** με **δρασκελιές** κι έφτασε κοντά στον **φίλο** του.*

……

……..

……

……..

……..

…….

6. Να συμπληρώσετε τα κενά των προτάσεων με τα ρήματα **παίρνω και περνώ**, βάζοντάς τα στο σωστό χρόνο και στο κατάλληλο πρόσωπο:

- ≈ Τα λεωφορεία …… από την στάση χωρίς να σταματούν .
- ≈ Κάθε μέρα …… τηλέφωνο τους φίλους τους για να μάθουν νέα τους.
- ≈ Όσα …… , τόσα ξοδεύουν.
- ≈ Μην …… τον δρόμο χωρίς να ελέγξεις!

7. ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ. Να συμπληρώσετε τα κενά με τα κατάλληλα γράμματα (ίσως και δύο μαζί) και να τονίσετε όπου χρειάζεται:

….κεανός, ατμόσφ**….**ρα, διαφήμ**….**ση, **….**δρατμοί, ισόγ**….**ο, ρ**….**άκ**….**, **….**φείλω, **….**φελώ, μοσχομ…ρ…ζω, τ….ραν….ς, δ**….**κτ**….**ο, **….**δραγ**….**γ**….**ο, σ**….**λ**….**νας, κολ**….**μπ**….**θρα.

8. ΧΡΟΝΟΙ του ΡΗΜΑΤΟΣ.

Να συμπληρώσετε τις προτάσεις με τα ρήματα της παρένθεσης στον **Παρατατικό.**

(ξεσπάω/ώ, προχωράω/ώ, τραβάω/ώ, ρουφάω/ώ, σταματάω/ώ, γελάω/ώ, κοιτάω/ώ, κουβαλάω/ώ)

- Ο Γιάννης συνέχεια …….. τις περσίδες για να μπει το φως.
- Κάθε λίγο …….. την ιστορία και …….. σε κλάματα.
- Τα μυρμήγκια …….. με κόπο το καλαμπόκι στη φωλιά τους.
- Καθώς …… στο πεζοδρόμιο …… τις βιτρίνες των μαγαζιών.
- Τον γαργαλούσαν και εκείνος …….. ασταμάτητα.
- Με είδε που …….. με το καλαμάκι τον καφέ μου.

9. **ΠΤΩΣΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ.** Να συμπληρώσετε τις προτάσεις με το ουσιαστικά της παρένθεσης στη σωστή πτώση:

- Το καλάμι και το δόλωμα είναι απαραίτητα σύνεργα των ……..…… **(ψαράς)**.
- Με τις φωνές τους ενοχλούσαν τους ……..…… **(γείτονας)**.
- Οι ……..…… **(τσολιάς)** φοράνε φουστανέλα και τσαρούχια.
- Η γιαγιά έφτιαξε λαχταριστούς ……..…… **(μπακλαβάς).**
- Οι υπαίθριοι ……..…… **(καστανάς)** πουλούσανε την πραμάτεια τους.
- Το παραδοσιακό επάγγελμα των ……..…… **(σφουγγαράς)** έχει εκλείψει.
- Οι ……..…… **(ανελκυστήρας)** πρέπει να συντηρούνται τακτικά.

10. Να συμπληρώσετε **τα γράμματα και τους τόνους** που λείπουν από τα ρήματα :

→ Τραγουδ…στε πιο δυνατά

→ Ασφαλιστ……τε με τη ζώνη ασφαλείας.

→ Σκουπ…στε την αυλή προσεχτικά

→ Απαντ…στε στο τηλέφωνο.

→ Μπ.….τε στο διαδίκτυο για πληροφορίες

→ Βαδ……στε πιο γρήγορα.

11. Να σχηματίσετε **σύνθετα ουσιαστικά** από την οικογένεια της λέξης **δρόμος:**

- σταυρός + δρόμος = ……
- αυτοκίνητο + δρόμος = ……
- πεζός + δρόμος = ……..
- αέρας + δρόμος = ……
- μονός + δρόμος = ……

12. Να αναλύσετε τις **σύνθετες λέξεις** στα δυο συνθετικά τους**:**

	α’ συνθετικό	β’ συνθετικό
αεροδρόμιο =	…… και	……..……..
ποδαρόδρομος =	…… και	……
ιππόδρομος =	…… και	……
ποδηλατοδρομία =	…… και	…….
καρόδρομος =	…… και	……

13. Διορθώστε **τα *λάθη*** στις παρακάτω λέξεις**.** Στην παρένθεση βλέπετε πόσα λάθη έχει η καθεμιά:

ομορφένω(1)	ατήχυμα (2)	χτενείζω (1)	κικλοφωρία (2)	η ανάγνωσει (1)	δείτροχα (1)

ποδηλάτισα (1)	κόκινο (1)	υποχρεοτικός (1)	δίκικλο (1)	βράδι (1)	βραδιάζι (1)

14. Να κλίνετε το ουδέτερο ουσιαστικό ***το μάθημα*** και στους δύο αριθμούς**:**

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	**ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ**
Ονομ.		
Γεν.		
Αιτ.		
Κλητ.		

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ
ΣΧΟΛΗ

*ΟΝΟΜΑ*_____

ΤΑΞΗ Δ΄

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ

1. Γράψτε δίπλα τους αριθμούς που έχουν:

3ΔΧ 5ΜΧ 1Ε 2Δ 8Μ : ……..

5ΔΧ 8ΜΧ 8Ε 0Δ 7Μ : ……..

8ΜΧ 0Ε 3Δ 0Μ : ……..

1ΔΧ 7ΜΧ 1Ε 7Δ 8Μ : ……..

2. Γράψτε δίπλα στα άδεια κουτάκια πόσες δεκάδες χιλιάδων, μονάδες χιλιάδων, εκατοντάδες, δεκάδες και μονάδες έχει ο καθένας από τους παρακάτω αριθμούς:

	ΔΧ	ΜΧ	Ε	Δ	Μ
66.475					

	ΔΧ	ΜΧ	Ε	Δ	Μ
95.078					

	ΔΧ	ΜΧ	Ε	Δ	Μ
13.791					

	ΔΧ	ΜΧ	Ε	Δ	Μ
28.900					

	ΔΧ	ΜΧ	Ε	Δ	Μ
50.000					

	ΔΧ	ΜΧ	Ε	Δ	Μ
49.999					

3. Αφαιρώντας και προσθέτοντας από τους αριθμούς που είναι στο κέντρο, στον πρώτο 1 μονάδα, στον δεύτερο 10 μονάδες, στον τρίτο 100 μονάδες και στον τέταρτο 1.000 μονάδες, γράψτε δίπλα τους αριθμούς που προκύπτουν:

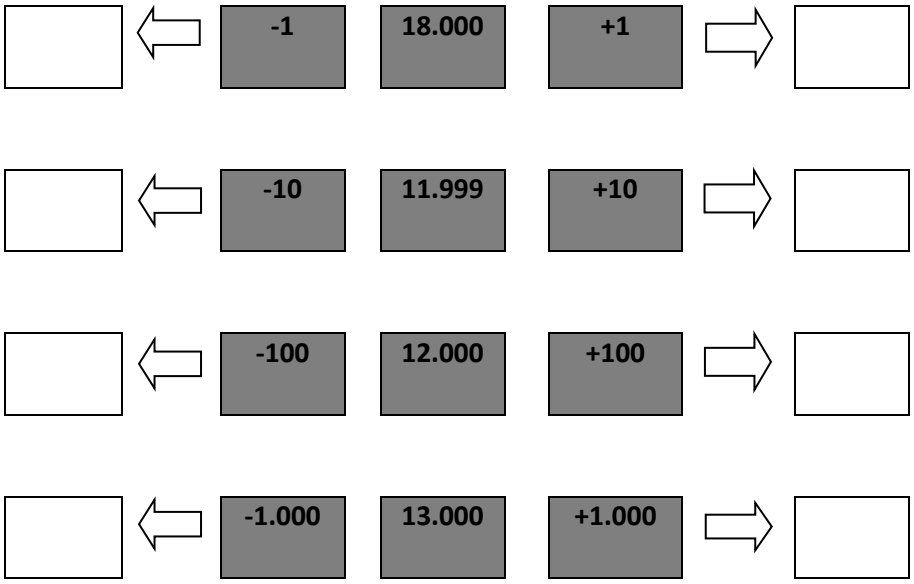

4. Διατάξτε τους παρακάτω αριθμούς, αρχίζοντας από τον μικρότερο και καταλήγοντας στον μεγαλύτερο:

19.280 12.567 21.000 11.900 18.590 15.000 17.878

……

5. Βρείτε το μισό και το διπλάσιο των αριθμών:

……	**2.020**	……
……	**6.000**	……
……	**8.816**	……
……	**84**	……
……	**280**	……

6. Γράψτε τρεις αριθμούς ανάμεσα:

- στο 6.020 και στο 6.200 ……
- στο 1.200 και στο 12.000 ……
- στο 13.660 και στο 15.660 ……
- στο 19.003 και στο 19.010 ……

7. Υπογραμμίζω το κομμάτι του <u>μοτίβου</u> που επαναλαμβάνεται και βρίσκω τη <u>συνολική του αξία</u>:

250

1.000

2.000

- ……

……

8. Κάνε τις παρακάτω **<u>μετατροπές</u>**:

α) **3** ώρες → _____ λεπτά

β) **δύο** τέταρτα της ώρας → _____ λεπτά

γ) **2**ωρο → _____ λεπτά

δ) **120** λεπτά → _____ ώρα

ε) **150** λεπτά → _____ ώρες και _____ λεπτά ή 2,5 ώρες

στ) **30** λεπτά → _____ ώρα

9. Υπολόγισε έξυπνα με τον **νου**:

α) 25 + 80 =	ε) 1.400 + 270 =
β) 74 + 38 =	στ) 2.600 – 1.999 =
γ) 580 + 210 =	ζ) 12.400 + 650 =
δ) 370 – 75 =	η) 14.300 – 7.000 =

10. Η Πολυξένη σημείωσε τα φρούτα που έφαγε σε **μία εβδομάδα**:

	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
μήλα	1	1	1	1	1	0	0
αχλάδια	0	1	0	0	1	0	1
πορτοκάλια	1	0	0	1	0	1	1
μανταρίνια	1	1	2	1	0	1	0
μπανάνες	0	0	0	0	0	1	1

- Οργανώνω τα στοιχεία στον πίνακα και στο εικονόγραμμα:

ΦΡΟΥΤΑ	**Αριθμός φρούτων**
μήλα	
αχλάδια	
πορτοκάλια	
μανταρίνια	
μπανάνες	

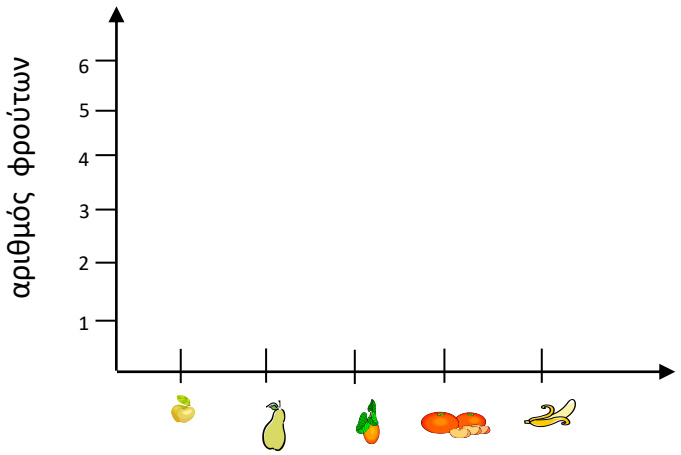

11. Το παρακάτω πεντάγωνο έχει περίμετρο **20** εκατοστά. Υπολόγισε το μήκος της άγνωστης πλευράς.

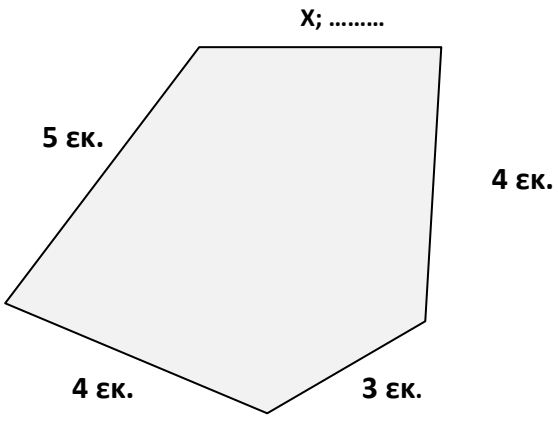

12. Βρες την <u>περίμετρο</u> των παρακάτω σχημάτων:

α)

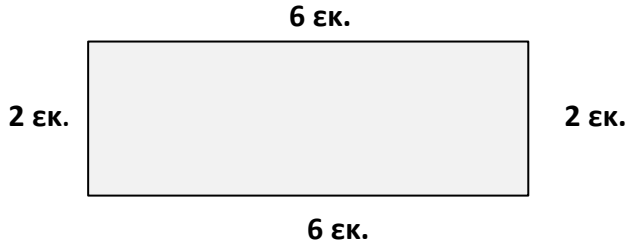

Περίμετρος = ……

β)

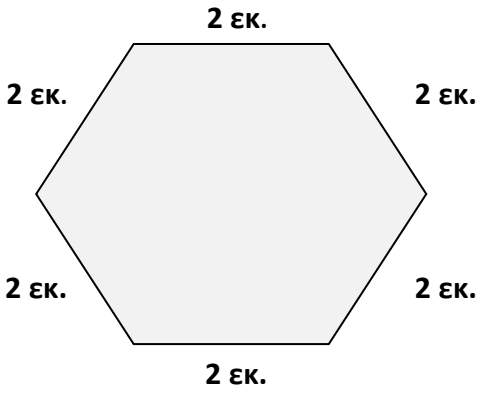

Περίμετρος = ……

13. Συμπληρώνω τους αριθμούς.

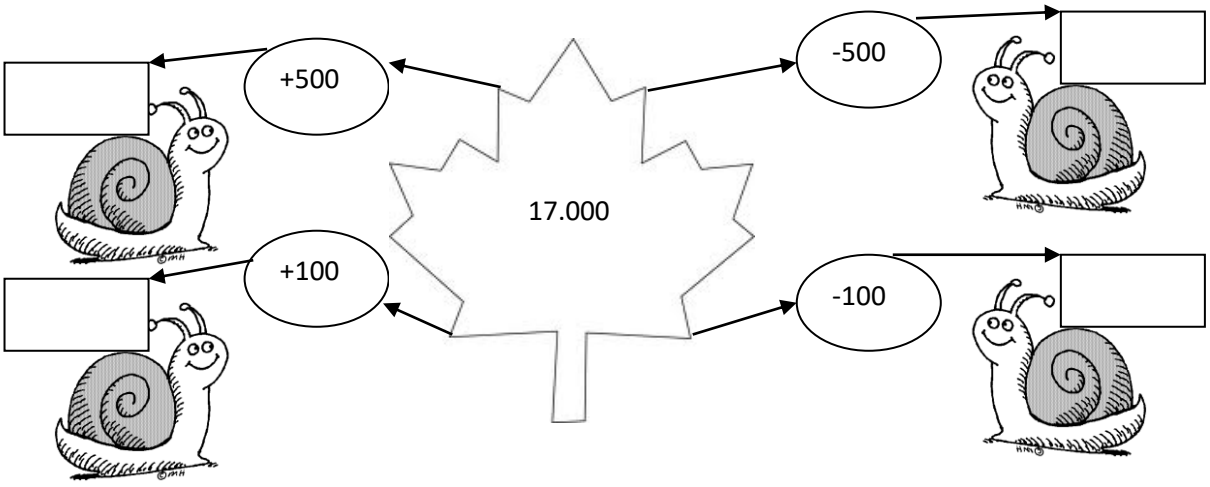

14. Κυκλώνω το κομμάτι του μοτίβου που επαναλαμβάνεται και βρίσκω τη συνολική του αξία:

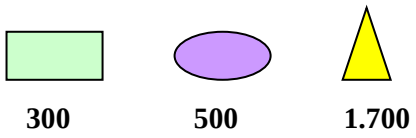

..... + ... + ... = ...

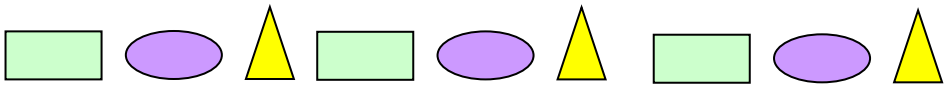

.....

.....

15. Υπολογίζω έξυπνα με τον νου:

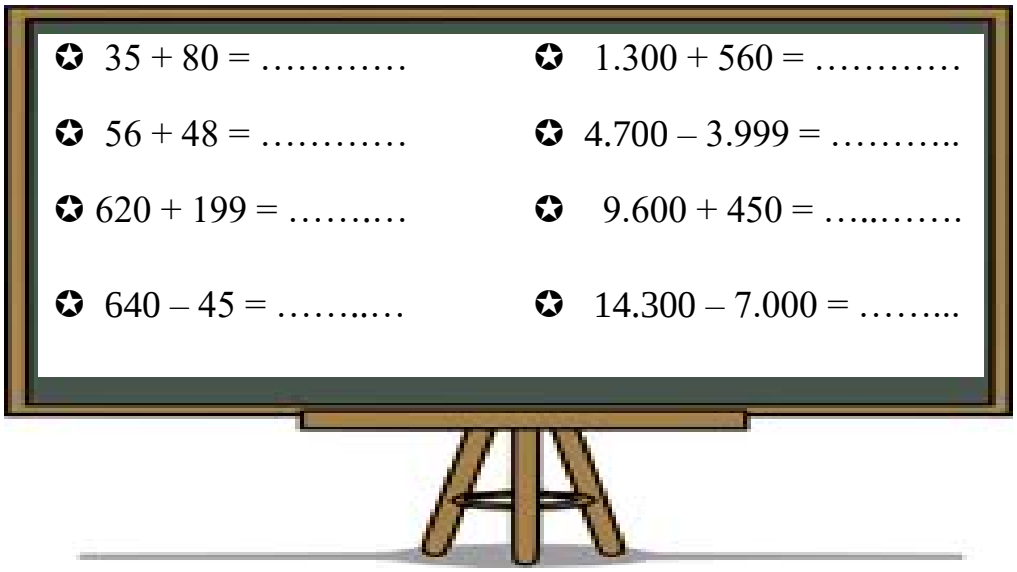

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

και ... παραμύθια

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

"… ήρθαν και πάλι τα Χριστούγεννα,
σε μια φωτιά, σ' ένα τζάκι,
όπου μαζί με τις φλόγες
χορεύουν και τα παραμύθια του παλιού καιρού."

Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος

Τα λαϊκά παραμύθια είναι λυτρωτικά. Η μαγεία του χριστουγεννιάτικου θαύματος προκαλεί και ενθαρρύνει την πίστη στο καλό, στην ανταμοιβή της αρετής και στη συγγνώμη.

Διαβάζοντας τις ιστορίες και τα παραμύθια των μεγάλων δημιουργών αισθανόμαστε με μιας να μας περιζώνει με το ανάερο υφάδι του *(= νήμα)* το χειμωνιάτικο παραμύθι των Χριστουγέννων.

Η νύχτα είναι γλυκιά, παγωμένη, αλλά γεμάτη από τη θαλπωρή της αγάπης. Η πλάση κατέχεται από την παρουσία του θαύματος. Οι ουρανοί ανοίγουν, οι άγγελοι μελωδούν μαζί με τους «αγραυλούντες» ποιμένες και εκεί, μέσα στη γαλήνη και την ησυχία της χειμωνιάτικης νύχτας, εμφανίζονται οι μάγοι, οδηγημένοι από το αστέρι που λάμπει στον ανοιχτό ουρανό. Οι άνθρωποι αγρυπνούν, προσμένοντας να δουν τους σελαγισμούς *(σελαγίζω = λάμπω, ακτινοβολώ)* των αγγέλων, να ακούσουν τους ουράνιους ύμνους, να υποδεχτούν με πρόσχαρη καρδιά την έλευση του «προ αιώνων Θεού» στη γη και να βιώσουν την απόλυτη ανεξικακία *(ανεξίκακος = αυτός που δεν κρατά κακία)*.

Γερμανικό παραμύθι

Ήταν ένα κοριτσάκι φτωχό σαν κλαράκι γυμνού δέντρου. Ορφανό. Ολομόναχο μέσα στη χαρά της παραμονής των Χριστουγέννων, πήρε τους δρόμους της πόλης, αναζητώντας παρηγοριά.

Εκεί που πήγαινε μέσα στην παγωνιά, βρήκε σε μια γωνιά έναν παππούλη που έτρεμε και δεν είχε κουράγιο ούτε το χέρι του να απλώσει για να ζητήσει ελεημοσύνη. Το κοριτσάκι έβγαλε από την τσέπη το μοναδικό ξεροκόμματο που είχε και του το έδωσε. Πιο κάτω, είδε μια φτωχή γυναίκα. Της έδωσε το παλιό τριμμένο σάλι και συνέχισε.

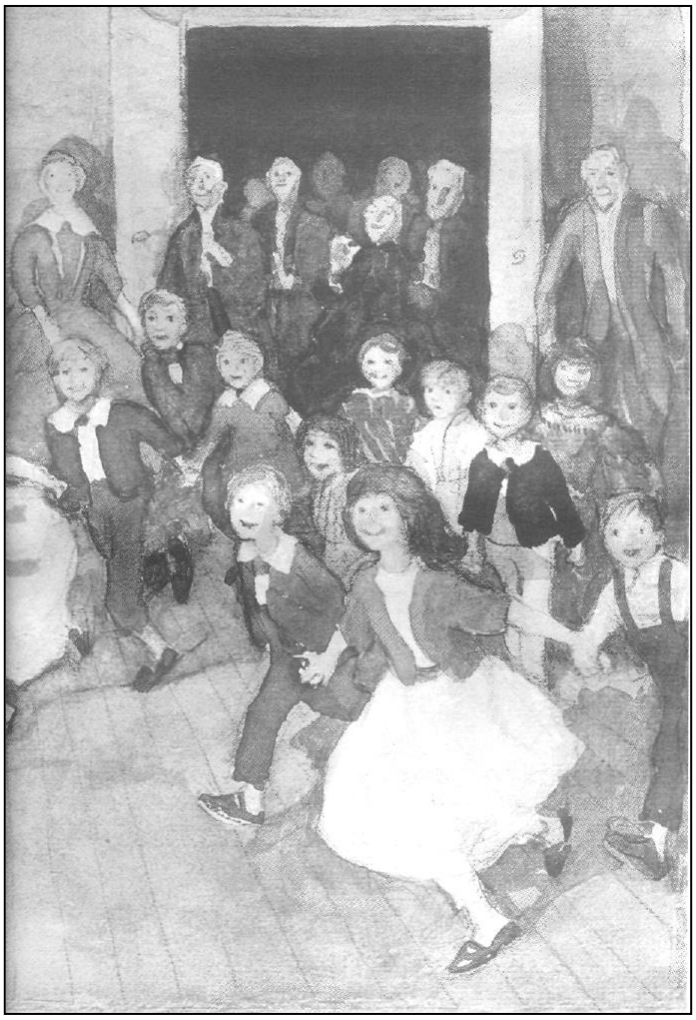

Στην άκρη της πόλης είδε ένα αγοράκι με τα ξυπόλητα πόδια του μελανιασμένα από το κρύο. Το κοριτσάκι του έδωσε τα παπούτσια της.

Το χιόνι άρχισε να πέφτει και το κοριτσάκι έτρεμε κάτω από το λεπτό της φόρεμα. Ο δρόμος πήγαινε στο δάσος. Κι εκεί, πλάι σ' ένα χαντάκι, ήταν μια μάνα που προσπαθούσε να ζεστάνει ένα μωρό που έκλαιγε. Το κοριτσάκι έβγαλε το φόρεμα της και τύλιξε το μωρό κι απόμεινε πια μόνο με το μισοφόρι της.

Στην καρδιά του δάσους, σ' ένα ξέφωτο, στάθηκε. Ο αέρας έφερνε ως εκεί το τραγούδι από τις καμπάνες που δοξολογούσαν τη Γέννηση. Ένα γαλάζιο φως πλημμύρισε το ξέφωτο. Μια γλυκιά ζεστασιά απλώθηκε παντού τριγύρω. Η κοπελίτσα κοίταξε τον ουρανό. Τα πιο λαμπερά αστέρια τής έγνεφαν χαρούμενα από ψηλά. Κι ύστερα, σιγά σιγά , τ' αστέρια άρχισαν να πέφτουν σαν χρυσή βροχή πάνω από το κεφάλι της. Το κοριτσάκι ανασήκωσε τις άκρες από το μισοφόρι της για να μαζέψει τ' αστέρια και η ποδιά της γέμισε χρυσά φλουριά.

Ιταλικό παραμύθι

Κάποτε, μετά από διάφορες περιπέτειες, *(που δεν μας φτάνει ο χώρος να περιγράψουμε)* ένας ληστής, συνεταίρος του διαβόλου, γύριζε από μια δουλειά του στην Κόλαση. Ήταν παραμονή Χριστουγέννων, πράγμα που δεν είχε σημασία για το ληστή, αλλά έχει για την εξέλιξη της ιστορίας μας.

Ο ληστής περνούσε από ένα δάσος. Όλα ήταν σιωπηλά και κάτασπρα και φέγγιζαν παράξενα στις τελευταίες ανταύγειες της μέρας.

Ξαφνικά, μια λάμψη φάνηκε μακριά. Ο ληστής περίεργος προχώρησε ακολουθώντας τη λάμψη, κι έφτασε σ' ένα ποτάμι. Στη μέση του πόταμου ήταν ένα μωρό όμορφο σαν τον ήλιο, που κουνούσε τα χεράκια του κι έκλαιγε και προσπαθούσε να κολυμπήσει ως την όχθη. Γύρω από το ωραίο μωρό ένα χρυσό φως έκανε τα νερά να αστράφτουν σαν λουλούδια της φωτιάς.

Ο ληστής δεν ήξερε τι να κάνει. Στο τέλος, λυπήθηκε το βρέφος κι έπεσε στο ποτάμι για να το σώσει. Με δύο απλωτές το έφτασε, το πήρε στα χέρια του, κι άρχισε να κολυμπάει προς την όχθη. Αλλά εκείνη τη στιγμή τα νερά φουσκώσανε, αγριέψανε, και τα κύματα υψώθηκαν και γύρευαν να καταπιούν το ληστή με το παιδάκι.

Ο άνθρωπος αγωνίστηκε για ώρες, κρατώντας σφιχτά το μωρό, ώσπου στο τέλος ένιωσε το κουράγιο του να τελειώνει. Τότε, το τρυφερό χέρι του παιδιού τον ανασήκωσε ψηλά πάνω από τα κύματα, πάνω κι από το δάσος και τα σύννεφα, ως τ' αστέρια !

Και ο ληστής έφτασε στον Παράδεισο, κρατώντας σφιχτά στην αγκαλιά του το μωρό. Ήταν ο νεογέννητος Χριστός.

Στη **Γαλλία** και σε άλλα μέρη πίστευαν πως τη νύχτα των Χριστουγέννων τα ζώα μιλούν κι όποιος έχει άδολη καρδιά μπορεί να τ' ακούσει.

Ένα **γαλλικό παραμύθι**, λοιπόν, λέει ότι...

Μια Χριστουγεννιάτικη νύχτα δυο χωριανοί που είχανε βάλει στοίχημα - *μιλάνε, δε μιλάνε τα ζώα* - είπαν να κατέβουν στο αχούρι για να τ' ακούσουν. Ο ένας, αυτός που πίστευε ότι μιλάνε, κατέβηκε από πιο νωρίς κουβαλώντας τους γλυκά και ζαχαρωτά για να τα καλοπιάσει. Τα ζώα άρχισαν να τρώνε και να γλείφονται και να πιπιλάνε και να καταπίνουν έτσι που όταν ήρθε η ώρα τους, ήταν μπουκωμένα και δεν μπόρεσαν να μιλήσουν!

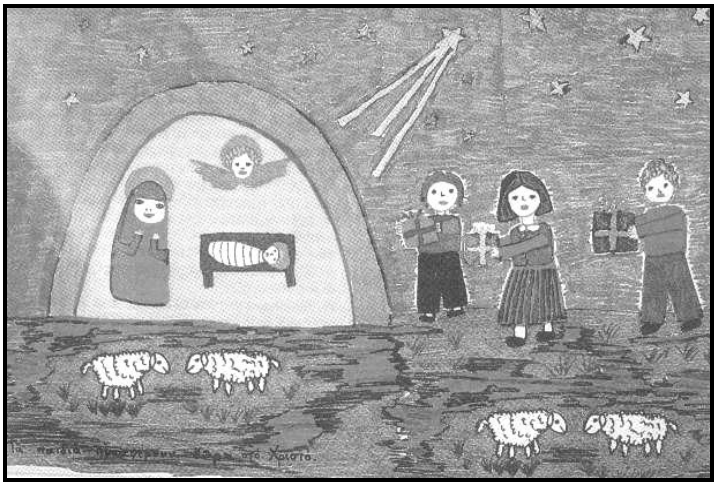

Από πολύ νωρίς το Σπήλαιο της Γέννησης έγινε τόπος ιερού προσκυνήματος. Οι δυσκολίες του ταξιδιού ήταν άπειρες. Το πιστοποιεί και το **ρωσικό παραμύθι** που ακολουθεί :

Μια μέρα ένα μυρμήγκι, μια μυγούλα κι ένα αυγό αποφάσισαν να πάνε να προσκυνήσουν στη Βηθλεέμ. Δρόμο παίρνουν, δρόμο αφήνουν. Στην αρχή όλα πηγαίνουν καλά, αλλά γρήγορα φτάνουν σ' ένα βουνό. Δύσκολα ανεβαίνουν, πιο δύσκολα κατεβαίνουν. Στο κατέβασμα λοιπόν, το αυγό σπάει. Δρόμο παίρνουν, δρόμο αφήνουν, μακρύς ο δρόμος, τους έπιασε το κρύο και το χιόνι. Της μυγούλας μούσκεψαν τα φτερά και δεν μπορούσε πια να πετάξει.

Το μυρμήγκι συνέχισε το δρόμο του ώσπου γλίστρησε σ' ένα ποταμάκι κι ώσπου να βγει, το νερό πάγωσε και το ένα του ποδαράκι πιάστηκε στον πάγο. Τότε το μυρμήγκι παρακάλεσε τον ήλιο που είναι δυνατός να λιώσει τον πάγο για να λευτερωθεί το ποδαράκι του και να συνεχίσει το ταξίδι του. Ο ήλιος είπε πως πιο δυνατό είναι το σύννεφο, εκείνο είπε «ο αέρας», ο αέρας είπε «ο τοίχος», ο τοίχος είπε «η γη», η γη είπε «ο Θεός», κι ο Θεός έκανε σεισμό και τραντάχτηκε η γη, έπεσε ο τοίχος, πέρασε ο αέρας, διαλύθηκε το σύννεφο, φάνηκε ο ήλιος κι έλιωσε τον πάγο και λευτερώθηκε το ποδαράκι του μυρμηγκιού που μπόρεσε επιτέλους να πάει στη Βηθλεέμ !

Βελγικό παραμύθι

Ήταν κάποτε ένας παπουτσής που όλο και φτώχαινε. Κι ήρθε η μέρα που δεν του είχε απομείνει παρά μόνο ένα κομμάτι δέρμα ίσα για να φτιάξει ένα ζευγάρι παπούτσια. Λυπημένος εκείνο το βράδυ, πριν κοιμηθεί άπλωσε το δέρμα πάνω στον πάγκο του για να φτιάξει την άλλη μέρα το τελευταίο ζευγάρι παπούτσια.

Αλλά την άλλη μέρα, πάνω στον πάγκο ήταν έτοιμο το ζευγάρι τα παπούτσια ! Και ήταν τόσο καλοφτιαγμένα, που δεν πρόλαβε να τα βάλει στη βιτρίνα και ο πρώτος που τα είδε τα αγόρασε! Ο παπουτσής είχε τώρα χρήματα για μεγαλύτερο δέρμα, κι όπως την πρώτη φορά έτσι και πάλι, το πρωί βρήκε τα παπούτσια έτοιμα. Το ίδιο γινόταν πια κάθε μέρα. Ο παπουτσής έγινε και πάλι πλούσιος.

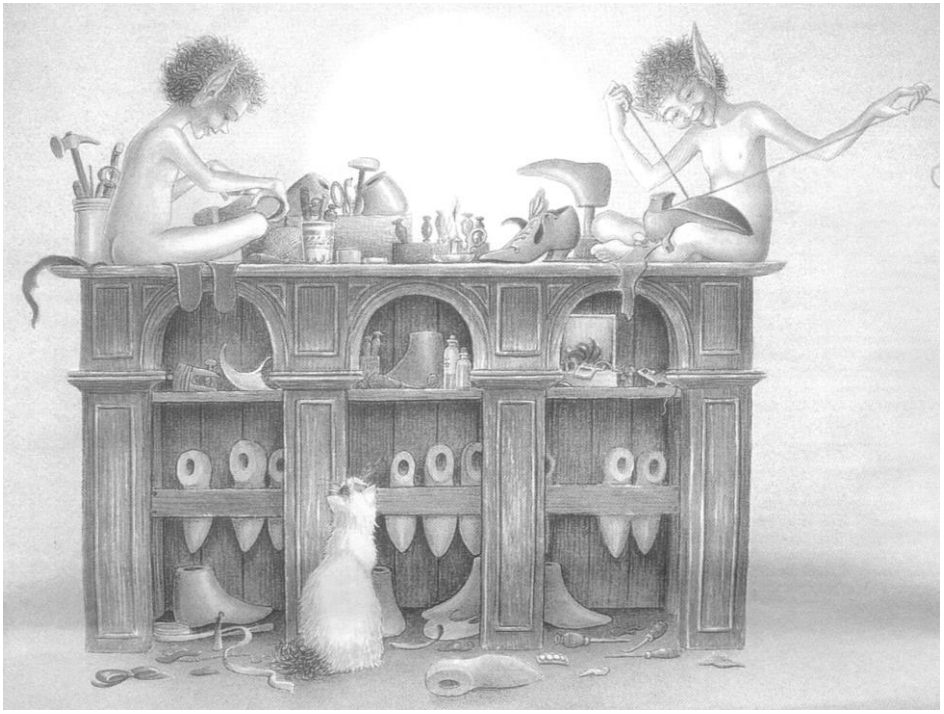

Πλησίαζαν τα Χριστούγεννα κι ο παπουτσής με τη γυναίκα του αποφάσισαν να παραφυλάξουν για να δουν ποιος ήταν ο ευεργέτης τους. Κι είδαν δυο μικρά γυμνά ξωτικά που δίπλωναν και έκοβαν και έραβαν και κόλλαγαν με προσοχή και μαεστρία.

Ο παπουτσής και η γυναίκα του, για να ευχαριστήσουν τους μικρούς βοηθούς τους, τους έφτιαξαν ωραία κουστουμάκια, καπέλα και μπότες. Και την παραμονή των Χριστουγέννων άφησαν τα δώρα πάνω στον πάγκο, εκεί συνήθως άφηναν το δέρμα.

Τα ξωτικά τα φόρεσαν, χοροπήδησαν, τραγούδησαν και χάθηκαν. Αλλά η ευτυχία που είχαν φέρει στον παπουτσή και στη γυναίκα του κράτησαν για πάντα !!!

« Στη γη είχε πέσει η βαθιά σιωπή της πιο μεγάλης νύχτας του χρόνου και, θα 'λεγε κανείς ότι, από φόβο μήπως σπάσει αυτή η σιωπή, η γη συγκρατούσε τις πηγές της και ο ουρανός τους ανέμους του (…) Ο χρόνος έσβηνε μέσα μια θεία αιωνιότητα.

Και ξαφνικά, σε μια στιγμή, έγινε κάτι που μας θάμπωσε.

Ένα ασυγκράτητο ρίγος χαράς διαπέρασε ουρανό και γη. Ένα θρόισμα από αμέτρητα φτερά αποκάλυψε πλήθος αγγελικών προδρόμων που όρμησαν προς όλες τις κατευθύνσεις.

(...) Όλη η φύση πανηγύριζε. Τι είχε συμβεί; Τίποτε σχεδόν. Είχαμε ακούσει μια αδύναμη φωνούλα να βγαίνει από τη ζεστή σκιά της φάτνης, μια φωνή που δε θα μπορούσε να προέρχεται ούτε από άνδρα, ούτε από γυναίκα. Ήταν το ήσυχο κλάμα ενός νεογέννητου ».

Μισέλ Τουρνιέ

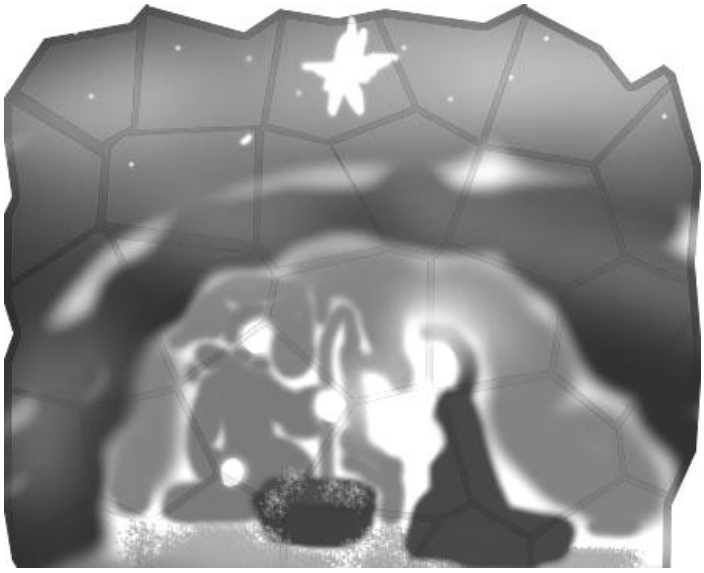

Μα εφέτος σκέφτηκα όχι μόνο να στολίσω και πάλι ένα δέντρο, αλλά και να γράψω ένα παραμύθι γι' αυτό. Κι έτσι έκανα. Το στόλισα όχι με πολύχρωμες μπάλες, αλλά με πολύχρωμα πουλιά ...

«Κι έπειτα ήρθε το χιόνι. Ήταν νύχτα, βαθιά μεσάνυχτα, όταν έπεσε πάνω στη γη και στα δέντρα. Και όλα τα σκέπασε με το λευκό του χρώμα.

Μα όταν ξημέρωσε και το φως του ήλιου πέρασε αχνό ανάμεσα από τα γκρίζα σύννεφα, τότε μέσα στην απόλυτη κυριαρχία του λευκού, κάτι διαφορετικό ξεχώριζε. Το έλατο ήταν. Χιονισμένο κι αυτό, κατάλευκο. Μα ανάμεσα στα ολόλευκα κλαριά του, πάνω στις χιονισμένες βελονίτσες του, πολύχρωμες πιτσιλιές, λαμπερά πλουμίδια ξεχώριζαν - κατακίτρινα και σκουροκόκκινα, γκριζωπά με πράσινες βούλες, μαύρα με λευκές πινελιές, γαλαζωπά και καφετιά - κάθε πουλί κι ένα πολύχρωμο στολίδι...

Ήταν καταχείμωνο. Στην καρδιά μέσα του χειμώνα. Μέσα στο απόλυτο λευκό, ένα δέντρο στολισμένο. Το πρώτο έλατο που γιορτινά στολίστηκε ήταν από τα πουλιά. Μετά πήραν τη συνήθεια αυτή και οι άνθρωποι. Και την κάνανε δική τους».

Μάνος Κοντολέων
«"Μαζί θα περάσουμε το χειμώνα", είπε το έλατο» -Πατάκης

Το δέντρο μου αυτό το είδα να στέκεται εκεί στο πανέμορφο Πήλιο, κοντά στο σπίτι μου, στο χωριό που το λένε Άγιος Λαυρέντης.

Και στη συνέχεια σκέφτηκα να προσκαλέσω κάποιους φίλους καλούς, που όπως κι εγώ τους αρέσει να γράφουν παραμύθια. Τους ζήτησα ο καθένας τους να φέρει ως δώρο ένα βιβλίο του, ένα βιβλίο του, όμως, που θα μιλά για τα Χριστούγεννα, την Πρωτοχρονιά και τα Φώτα. Και με ό,τι το κάθε βιβλίο γράφει, να στολίσουμε περισσότερο το δικό μου το δέντρο.

Πρώτη απ' όλους ήρθε η Ελένη. Μαζί της είχε ένα αστέρι - καλά δεν το 'χε σκεφτεί; Κάθε δέντρο στην κορυφή του αξίζει να έχει ένα αστεράκι.

« Ψηλά στον ουρανό τα σύννεφα που έφερναν το χιόνι είχαν αραιώσει πολύ. Αστέρια κεντούσαν τον ουρανό κι ένα ολοστρόγγυλο κίτρινο φεγγάρι.

Ήταν ένα αστέρι που ξεχώριζε από τα υπόλοιπα, τόσο λαμπερό, που μπροστά του το φεγγάρι έμοιαζε να χάνει όλη τη λάμψη του. Ταξίδευε κι αυτό στον ουρανό, μα, έτσι όπως περνούσε από το ελατάκι, σταμάτησε για λίγο το ταξίδι του. Ήρθε κι έκατσε ψηλά στην κορφή φωτίζοντάς τα πέπλα που είχε τυλίξει η αράχνη με τα υφάδια της πάνω του και τις παγωμένες χιονονιφάδες στα κλαδιά του. Το ελατάκι έλαμψε ολόκληρο από το φως».

Ελένη Δικαίου

« Το ελατάκι με το κόκκινο σκουφί » - Πατάκης

Τους κέρασα ζεστό τσάι του βουνού και τον όμορφο μπακλαβά που είχε φτιάξει, στην ταβέρνα της η κυρα – Φρόσω.

Τα Χριστούγεννα σε λίγο θα έρχονταν, θα φεύγανε, θα ’τανε η σειρά της Πρωτοχρονιάς κι οι φίλοι μου όλοι ακόμα δεν είχαν φτάσει.

Μα όπως πάντα, έτσι και τώρα φάνηκα ανυπόμονος. Έξω από το καλντερίμι ακούστηκε ο ήχος από καμπανάκια που χτυπούσαν και ο θόρυβος που κάνουν οι οπλές των ζώων. Κι έπειτα πάλι η πόρτα άνοιξε και να μια ακόμα φιλενάδα – η Κίρα. Πίσω από την πλάτη της ξεχωρίσαμε ένα σωρό πακέτα …

<< Ο Αϊ – Βασίλης έσκυψε πάνω από το έλκηθρο. Ήταν φορτωμένο ως επάνω με παραφουσκωμένα σακιά.. Μερικά μάλιστα ήταν τόσο γεμάτα, που τα κορδονάκια με τα οποία ήταν δεμένα δεν έφταναν να τα κρατήσουν κλειστά κι από μέσα ξεχείλιζαν όλα τα παιχνίδια του κόσμου : φασουλήδες και λούτρινα ζωάκια, αυτοκινητάκια και ρομπότ που τα φωτάκια τους αναβόσβηναν συνέχεια κόκκινα και πράσινα, και ένα σωρό άλλα παιχνίδια. Σε άλλα σακιά, που έδειχναν ακόμα πιο βαριά, πρέπει να υπήρχαν βιβλία, γιατί τα τετράγωνα και μακρόστενα σχήματά τους διαγράφονταν καθαρά μέσα στη λινάτσα >>.

Κίρα Σίνου

<< Χριστουγεννιάτικο ρομπότ και άλλες ιστορίες >> - Κέδρος

Μαζευτήκαμε όλοι και πάλι γύρω από το τζάκι. Πίναμε το τσάι μας, μασουλούσαμε τους κουραμπιέδες που μου είχε στείλει η γειτόνισσά μου στο χωριό, η Ελένη, και ο καθένας μας έλεγε ποιο από τα παιδικά του παιχνίδια περισσότερο αγαπούσε. Οι πιο πολλοί θυμήθηκαν το αστέρι που στόλιζαν τα δικά τους δέντρα, μα τότε ήταν που εγώ σηκώθηκα να ανοίξω την πόρτα – που κάποιος την είχε χτυπήσει – και να που κι ο Ευγένιος μπήκε στη συντροφιά μας και σε λίγο κι αυτός πήρε το λόγο και θυμήθηκε τα δικά του παιδικά όνειρα και διαφώνησε με τους άλλους …

<< Και τι θα καταλάβεις αν αγγίξεις ένα αστεράκι ; χαμογέλασε η κουκλίτσα. Ενώ αν αγγίξεις εμένα, αν με αγκαλιάσεις, αν με φιλήσεις, αν με αγαπήσεις, ποιος ξέρει, μπορεί να σ' αγαπήσω κι εγώ. Βλέπεις εκείνο εκεί το κουτί με το ροζ περιτύλιγμα και τη βυσσινιά κορδέλα στη βάση του δέντρου ; Ε, λοιπόν, εκεί μέσα βρίσκεται ένα πανέμορφο κουκλόσπιτο με λαγουδένια ταπετσαρία στην κρεβατοκάμαρα και τοσοδούλικα σερβίτσια στην τραπεζαρία >>.

Ευγένιος Τριβιζάς

<< Το ποντικάκι που ήθελε να αγγίξει ένα αστεράκι >> - Ελληνικά Γράμματα

Οι φίλοι με ρωτούσαν αν περίμενα κι άλλους επισκέπτες, αν είχα φροντίσει για να έχουμε σε λίγες μέρες και τη βασιλόπιτα. Δεν πρόφτασα να τους καθησυχάσω, το έκανε στη θέση μου ο Βαγγέλης που μπήκε μέσα στο σπίτι τινάζοντας το χιόνι από το κόκκινο κασκέτο του.

<< Ακούστε >>, είπε ο επισκέπτης. << Κάποτε στην περιοχή μου , στην Καππαδοκία, ήρθε ένας φιλοχρήματος έπαρχος. Έβαλε, λοιπόν, τόσο μεγάλους φόρους, που οι άνθρωποι δεν καταφέρνανε ποτέ να τους πληρώσουν. Σκέφτηκα τότε και μάζεψα όλο το βιος τους, χρυσαφικά , κοσμήματα, φλουριά. Τα πήρα μαζί μου και πήγα σ' αυτόν τον έπαρχο. Του είπα : ' ' *Να, πάρε τον κόπο αυτών των ανθρώπων, στέρησέ τους τα πάντα κι αυτοί ποτέ δε θα ξεχάσουν ότι η ζωή τους καταστράφηκε εξαιτίας σου* ' '. Του είπα κι άλλα και τελικά τον έκανα να καταλάβει το λάθος του. Μου ζήτησε να τα επιστρέψω όλα. Πώς όμως να γύριζα τα χρυσαφικά στους ιδιοκτήτες τους ; Οι άνθρωποι, όταν έχουν να μοιράσουν πλούτη, ποτέ δε συμφωνούν και διχόνοια βρίσκει ευκαιρία και τρυπώνει ανάμεσά τους. Έφτιαξα τότε γλυκές πίτες, έβαλα μέσα ό,τι μου είχε δώσει ο καθένας και τους τις μοίρασα. Κανένας δεν παραπονέθηκε. Όλοι πήραν αυτό που έπρεπε >>.

Βαγγέλης Ηλιόπουλος

<< Ο δικός μας Άγιος Βασίλης >> - Πατάκης

Γράψε κι εσύ αν έχεις έμπνευση ένα

Ελληνικό παραμύθι

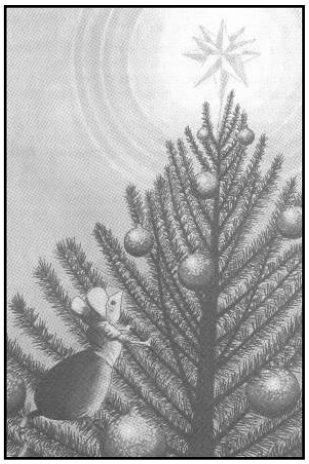

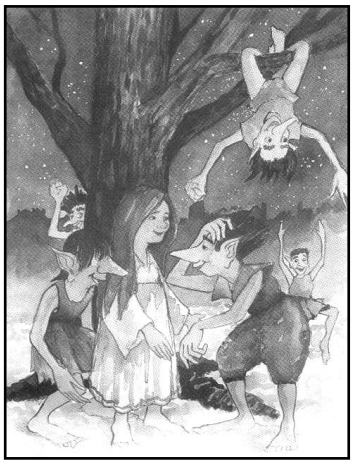

……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……
……

……

……

……